

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – Norma Lebensmittelfilialbetrieb przeciwko OHIM – Yorma's (Yorma Eberl)

(Sprawa T-229/14)

(2014/C 194/38)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Parr)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Yorma's AG (Deggendorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie r 532/2013-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Yorma's AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Yorma Eberl” dla towarów i usług z klas 3, 5, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 40 i 43 – zgłoszenie nr 9 940 289

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Używane w obrocie handlowym nazwa handlowa i firma oraz krajowe i wspólnotowe słowne znaki towarowe NORMA dla towarów i usług z klas 3, 5, 8, 9, 11, 16, 18, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2014 r. – EEB przeciwko Komisji

(Sprawa T-250/14)

(2014/C 194/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Environmental Bureau (EEB) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: C. Stothers, Solicitor, adwokaci M. Van Kerckhove i C. Simphal)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 13 lutego 2014 r. uznawanej, w świetle art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾, za odmowę udostępnienia pełnych i niezmienionych kopii korespondencji z dwoma państwami członkowskimi dotyczącej proponowanych przez te państwa przejściowych planów krajowych zwalniających określone spalarnie z nowych limitów emisji w okresie od 2016 r. do 2020 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym twierdzi, że strona pozwana w sposób niezgodny z prawem powołała się na art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sytuacji, w której zostało to wyraźnie wykluczone przez art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽²⁾.
2. Zarzut drugi, w ramach którego utrzymuje, że strona pozwana naruszyła prawo, nie dokonując wykładni zawężającej wyjątków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia, czego wymaga art. 6 ust.1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 i art. 4 ust. 4 konwencji z Aarhus.
3. Zarzut trzeci, w ramach którego podnosi, że strona pozwana naruszyła prawo, konsultując się z osobami trzecimi na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sytuacji, w której było oczywiste, że dokument nie powinien zostać ujawniony, oraz powołując się na te konsultacje w celu przedłużenia terminu na udzielenie odpowiedzi.
4. Zarzut czwarty, w którym twierdzi, że strona pozwana naruszyła prawo, nie rozstrzygając, które części dokumentu są objęte którymś z wyjątków i nie ujawniając pozostałej jego części w myśl art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
5. Zarzut piąty, w ramach którego utrzymuje, że opóźniając udzielenie dostępu do dokumentu strona pozwana naruszyła prawo poprzez brak wczesnego i skutecznego zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w trakcie przygotowywania, modyfikowania lub dokonywania przeglądów przejściowych planów krajowych, gdy wszystkie opcje są jeszcze otwarte, czego wymaga art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2014 r. – Warenhandelszentrum przeciwko OHIM – Baumarkt Max Bahr (NEW MAX)

(Sprawa T-254/14)

(2014/C 194/40)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Warenhandelszentrum Ltd. (Neu-Ulm, Niemcy) (przedstawiciel: F. Hirschel, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Baumarkt Max Bahr GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie R 2035/2012-1 oraz o rejestrację zgłoszonego znaku towarowego skarżącej;